

УКРАЇНСЬКЕ ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

21—31 травня 1948 р.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 15(23) 21—31 травня 1948 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ІМ. М. В. ЛИСЕНКА

19, 23 (ранок) травня

Сокальский

РІПКА

Опера на 1 дію

Диригент **П. Баленко.**
Постава нар. арт. УРСР **В. Арістова.**
Художник **Н. Барова.**
Танці в поставі засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**
Асистент постановника **Ю. Лозінська.**
Хормейстер **Е. Мариківський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дід — **Б. Бутков, В. Хворост.** Баба — **О. Мейер, Н. Ченцова, Е. Івіна.** Внучка — **К. Морозова, М. Раїк, В. Павленко.** Квітка 1-ша—**О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Л. Колодуб.** Квітка 2-га — **Є. Носенко, Т. Горонескуль, Є. Лейтес.** Квітка 3-я — **Е. Івіна, Н. Коротких.** 1-ша Лисичка — **Ю. Лозінська, Л. Колодуб.** 2-га Лисичка — **Є. Лейтес, Є. Носенко.**

II

БАЛЕТНИЙ ДИВЕРТИСМЕНТ

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**
Диригент **П. Баленко.**
Виставу веде **С. Романівська.**

21 травня

Дж. Россіні.

СЕВІЛЬСЬКИЙ ЦИРУЛЬНИК

Опера на 3 дії

Італійський текст (за Бомарше) Цезаря Штарбіні. Переклад за редакцією **Л. Якимчука.**
Диригент **П. Баленко.**
Постава народн. арт. УРСР **М. Стефановича.**
Художник **Б. Коваленко.**
Хормейстер **Б. Шамович.**
Головний концертмейстер **П. Миронович;** концертмейстери **В. Горницька, Л. Кісельова, В. Фіалковська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Розіна—**С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Альмавіва—**В. Бутков, Л. Лев'ятов.** Фігаро — **Н. Григор'єв, А. Магергут.** Дон-Базіліо — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин.** Дон-Бартоло — **Д. Діссар, Г. Коваль.** Фіюрелло — **І. Вільчур, Г. Коваль.** Берта— **О. Мейер, Є. Носенко, Н. Савенко.** 1-й слуга — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** 2-й слуга—**М. Державін, С. Максименко.** Офіцер — **Г. Коваль, Н. Неймарк.**

Виставу веде—**А. Базилевич.**

---

20 травня

Д. Верді

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ»

Переклад **М. Рильського.**

Диригент **П. Баленко.**
Постава **А. Геращенка.**
Художник **Н. Соболь.**
Хормейстер **Є. Мариківський.**
Танці в поставі **О. Галкіна.**

В домі паризької куртизанки Віолетти Валері зібралися гості. Серед них Альфред, який палко закохався в Віолетту. Коли Альфред і Віолетта залишаються на деякий час самі, юнак признається в коханні. Віолетта відповідає, що вона не варта його щирого почуття. Та в душі вона тільки і мріяла про таке щастя. Проте, згадавши, хто вона, Віолетта не вірить, що мрії можуть здійснитися.

Ось уже три місяці Альфред і Віолетта живуть за містом у повному щасті. Дізнавшись випадково, що Віолетта витратила на прожиття всі свої збереження, Альфред поспішає до Парижу, щоб дістати гроші. Тимчасом приходить старий Жермон, батько Альфреда. Він умовляє Віолетту залишити його сина, бо інакше не може відбутися шлюб сестри Альфреда. Віолетта, страждаючи, погоджується пожертвувати своїм коханням і пише Альфреду прощального листа. Альфред, повернувшися, гадає, що Віолетта його зрадила.

Флора, подруга Віолетти, влаштувала бал. Гості веселяться. Входить Віолетта з бароном Дюфолем. Альфред ображає барона. Дюфоль вирішує провчити зухвалого юнака, обігравши його в карти. Але щастя сьогодні за Альфредом. Ще більш розлютованний великим програшем, барон викликає Альфреда на дуель.

Віолетта благає Альфреда відмовитися від цієї дуелі. Альфред погоджується, але при умові, що вона піде разом з ним. Віолетта говорить, що не може порушити клятви. Альфред певен, що Віолетта кохає Дюфоля. Втративши від гніву розум, він скликає всіх гостей і прилюдно ображає Віолетту, кидаючи до її ніг гроші — плату за кохання. Всі надзвичайно обурені таким недостойним вчинком Альфреда.

Опочивальня Віолетти. Вона тяжко хвора. Надходить лист од старого Жермона, в якому той попереджає її, що Альфред незабаром приїде і буде благати простити йому. Але Віолетта боїться, що вона вже не дочекається коханого. В цей час вбігає покоївка Аніна і сповіщає про приїзд Альфреда. Ось з'являється і він сам. Віолетта кидається в його обійми, і закохані, віддаючись почуттю радості, мріють про щастя, якому вже ніщо не перешкодить. Та Віолетті раптом стає погано. Почуваючи свій близький кінець, вона прощається з Альфредом і передає йому свій портрет. Хай він подарує його тій, яка замінить Віолетту після її смерті. В оркестрі звучить тема признання Альфреда в коханні. Віолетта хоче підвестися, але падає мертва.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері—**Ю. Лозінська, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Альфред Жермон—**В. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Жорж Жермон—**М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут.** Флора Бервуа—**О. Дружевецька, Є. Носенко, Н. Савенко.** Аніна, покоївка—**В. Павленко, Н. Соловйова, Є. Тітомір.** Гастон де-Летор'єр—**П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост, Б. Шехтман.** Барон Дюфоль—**Г. Коваль, В. Малков.** Маркіз д'Обіньї — **І. Вільчур, О. Максименко, Н. Неймарк.** Доктор Гнервіль—**М. Державін, Б. Малков, О. Максименко.** Йосип, слуга—**Н. Строганов, В. Хворост.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.**

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

Соло в оркестрі: скрипка—**І. Бруштейн, Ф. Хоміцер**; гобой—**Д. Риков, І. Морштейн**; кларнет— **Г. Риков, Н. Архирей.**

Виставу веде **А. Базилевич.**

М. Глінка.

ІВАН СУСАНІН

Опера на 5 дій, 7 картин.

Текст **С. Городецького.** Український переклад **М. Рильського.**

Диригент **П. Гайдамака.**

Постава нар. арт. СРСР **О. Крамова** і засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник — народний художник УРСР **О. Хвостов.**

Хормейстер **Є. Мариківський.**

Танці в поставі балетмейстера **А Гірмана.**

Режисер **Г. Давидов.**

Головний концертмейстер—**Н. Миронович**; концертмейстери — **О. Обухова, Л. Хорошухіна, В. Фіалковська.**

Дія опери відбувається в 1612 році. Русь заполонили чужоземні загарбники. Патріотичний порив підіймає народні маси на оборону батьківщини. Сміливий заклик народного вождя Мініна стати проти ворога зустрічає палкий відгук у серцях патріотів.

Антоніда, дочка літнього селянина Івана Сусаніна, чекає свого нареченого Богдана Собініна, що з своїми односельцями пішов воювати проти ворога. Вона, Антоніда, мріє про весілля, але батько й слухати про це не хоче, поки ворог на рідній землі. Лунає пісня. Це наближається з своєю дружиною Собінін. Відважний витязь розповідає селянам про перемогу над ворогом і просить Сусаніна дозволити йому тепер же одружитися з Антонідою. Але Сусанін вважає, що зараз не може бути і мови про весілля. Полум'яний патріот закликає своїх земляків ще більше допомагати народному війську. Собінін з своїм загоном вирушає на бій з ворогом.

В палаці польського короля Сігізмунда III гучно бенкетує шляхта. Аж ось надходить звістка, що весь російський народ повстав проти загарбників. Брязкітом зброї відповідають пихаті польські рицарі на цю звістку.

Дія переноситься в хату Сусаніна. Антоніда готується до дівич-вечора. Раптом за вікном чути якийсь рух, і до хати вдираються озброєні поляки. Вони наказують Сусанінові провести їх найкоротшою дорогою до Москви. Сусанін рішуче відмовляється. Він підкликає до себе Ваню, свого прийомного сина, і наказує йому негайно попередити про небезпеку Мініна, який з своїм військом розташувався недалеко від села. Сусанін вирішує загинути, але загубити й ворогів. Він удає, нібн згоден за гроші зрадити батьківщину і виходить з поляками. Збігаються селяни. Дізнавшись про напад ворога, вони на чолі з Богданом вирушують рятувати Сусаніна.

Ваня дістається до посаду, де розташувалося військо Мініна і розповідає про лихо, яке трапилося з його батьком. Ополченці і мешканці посада вирушають за Ванею у ліс, щоб наздогнати ворогів.

Непроглядні лісові хащі. Сусанін завів ляхів у таке місце, куди і хижий вовк не забігає. Поки поляки відпочивають, Сусанін гадає невеселу думу. Завтра поляки дізнаються, що він обдурив їх. Але в серці його нема страху, бо він вмирає за свою любиму батьківщину. Розвиднюється. Прокидаються поляки. Упевнившись, що Сусанін їх зрадив і завів на загибель, вони вбивають його.

В останній дії народ торжествує свою перемогу на Червоній площі Москви і вітає своїх вождів — Мініна і Пожарського. Могутнє і радісне «Слався» зливається з урочистим дзвоном московських церков.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Іван Сусанін—**В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин.** Антоніда — **О. Виноградова**, засл. арт. УРСР; **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів

естради; **В. Павленко.** Богдан Собінін — **Б. Залезінський, П. Строганов.** Ваня—**Є. Лейтес.** Польський король Сігізмунд III — **М. Григор'єв. Г. Коваль.** Гонець — **М. Державін, П. Калюжний, Б. Малков.** Ратник-заспівувач — **М. Григор'єв, П. Строганов.**

В танцях беруть участь артисти балету:

КРАКОВ'ЯК — **В. Бакланова, Г. Водовозов, О. Галкін, Я. Додін, М. Ізотов, А. Пірадова, П. Плавник, А. Саркісянс, І. Трахтенберг, Г. Хоменко.**

ВАЛЬС — **В. Бакланова, В. Баранова, І. Герман, Я. Додін, М. Ізотов, Л. Любімова, П. Плавник, Д. Рожинська, І. Трахтенберг, Г. Хоменко.**

МАЗУРКА — **В. Бакланова, Г. Водовозов, О. Горохов, М. Горпиненко, М. Ізотов, Г. Маслова, В. Семинаренко, Г. Хоменко.**

Виставу ведуть **А. Базилевич, С. Романівська.**

---

23 травня

П. Чайковський.

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник **І. Назаров.**

Хормейстер **Є. Мариківський.**

Балетмейстер—засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Дія опери відбувається в XVI сторіччі.

Перша дія. На березі Оки проти Нижнього Новгорода стоїть заїжджий двір, що належить молодій жінці Настасьї, яку всі звуть «кумою». Нижегородці часто приходять сюди повеселитися. Та в народі ходить поголоска, ніби Настасья—чародійка. Щоб притягти її до суду за чаклунство, до неї от-от мають з'явитися сам намісник та лютий д'як Мамиров. Про це Настасью попереджує купець Балакін. Тимчасом до заїжджого двору підпливає на човні княжич Юрій. Настасья давно таємно кохає його. Аж ось разом з приставами та Мамировим з'являється і грізний намісник нижегородський князь Нікіта Курлятєв. Він починає допитувати Настасью, але захоплюється її красою. І коли Настасья частує князя вином, він дарує їй діамантовий перстень, а далі примушує Мамирова танцювати з скоморохами.

Друга дія. Картина перша—в теремі намісника. Княгині стало відомо про часті поїздки князя до «куми». Мамиров радить княгині здихатися «відьми». Княгиня наказує Мамирову стежити за «кумою». Приходить княжич, розпитує княгиню, але та нічого не каже синові про своє горе. Мамиров присягається помститися князеві й Настасьї за те, що вони зневажили його. Приходить викликаний Мамировим чорнець Паїсій, дістає наказ стежити за заїжджим двором «куми». Приходить і князь. Образ «чародійки» не дає йому спокою. Княгиня дорікає йому за зраду. Розлютований князь поспішає до «куми».

2 картина — в дворі намісника. Натовп переслідує княжу челядь, яка грабувала торгові ряди. Починається бійка, яку припиняє Юрій. Приходить княгиня й дорікає синові, що він втручається в батькові справи. Юрій питає, де батько. Мамиров і Паїсій відповідають йому, що князь поплив до «чародійки». Юрій зрозумів смуток матері й вирішує вбити Настасью.

Третя дія. Кімната Настасьї. Князь розповідає «кумі» про своє кохання, пробує обняти її. Настасья виривається й присягається швидше заподіяти собі смерть, ніж стати коханкою князя. Князь іде. «Куму» попереджають про небезпеку. Вона в тривозі. До кімнати тихо входить Юрій. Краса Настасьї захоплює його, і він кидає кінжал.

Четверта дія. Печера в глухому лісі. Тут живе знахар Кудьма. Тут мають зустрітися Юрій та Настасья, щоб тікати з рідних країв. Юрія вигнав батько, прокляла мати. З'являється переодягнена княгиня. З нею Паїсій. Кудьма дає їй траву, яка згубить Настасью. До берега підпливає човен з «кумою» й людьми Юрія. Княгиня смиренно пропонує Настасьї води, до якої вона вси-

пала отруту. Приходить Юрій, радо зустрічається з Настасьєю. Але Настасья раптом падає мертва. Торжествує княгиня. Вона наказує кинути тіло «куми» в річку. Юрій теж кидається в воду, але його затримують. Прибігає з своїми слугами князь, кидається до сина, вимагає, щоб той сказав йому, де сховано Настасью. Юрій кричить йому: «Ти наш кат, наш вбивця!». Розлютований князь вбиває його, а сам, зворушений своїм злочином, божеволіє.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятєв, великокняжеський намісник у Нижньому — **І. Бронзов,** народн. арт. УРСР; **А. Магергут, Д. Козинець.** Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—**А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Б. Лейтес, Т. Горонескуль.** Княжич Юрій, їх син—**З. Кансбург, В. Совалов.** Мамиров, старий д'як—**Д. Диссар, Ф. Курочкин, Б. Малков.** Неніла, сестра його, постельнича княгині — **О. Мейєр, Є. Носенко.** Іван Журан, княжеський ловчий—**І. Вільчур, Б. Малков.** Настасья, «Кума», господиня корчми коло перевозу через Оку — **С. Тухнер,** лауреат всеукр. конкурса; **Н. Ісламова.** Фока, дядько її—**М. Державін, Б. Малков.** Поля, подруга «Куми» — **В. Павленко, Л. Колодуб.** Балакін, гість нижегородський — **П. Строганов, Н. Шехтман, А. Нікітін.** Молоді гості: Потап — **Г. Коваль, Н. Григор'єв.** Лукаш — **І. Мостовий, В. Хворост.** Мичига, кулачний боєць — **П. Скоробогатько, Г. Коваль.** Паїсій, бродяга під виглядом чорнеця—**П. Калюжний, А. Нікітін.** Кудьма, чаклун — **П. Скоробогатько, І. Вільчур, М. Державін.** Гість—**Н. Григор'єв, П. Скоробогатько.** Дівчата, гості з Нижнього, пристави, княжеські холопи, мисливці й псарі, скоморохи й народ.

Л. Мінкус.

ДОН КІХОТ

Балет на 3 дії, 7 картин.

Диригент—**І. Баусов.**

Постава балетмейстера **В. Нікітіна.**

Поновлення засл. арт. Груз. РСР балетмейстера **В. Литвиненка і О. Галкіна.**

Декорації і костюми художника **Д. Овчаренка.**

Концертмейстери — **Я. Калігорський і В. Рубін.**

Дон Кіхот, збіднілий іспанський дворянин, дні і ночі проводить за читанням романів. Йому уявляються образи любимих героїв, і він горить бажанням наслідувати їм. В цей час входить цирульник з тазом для гоління. Одягнувши цей шолом і озброївшись списом, дон Кіхот готовий вирушити в похід.

Але раптом у дім вривається сусіда селянин Санчо-Панса, якого переслідує його жінка. Рицар вступається за Санчо і умовляє простодушного сусіду стати його зброєносцем.

Подвір'я таверни. Старий Лоренцо, господар таверни, видає заміж свою дочку Кітрі за придуркуватого, але багатого сусіда Гамаша. На весілля вже сходяться гості. Проте наречена, яка закохана в гарного, але бідного юнака Базіля, не хоче коритися батькові.

З'являється Гамаш. Він намагається удати з себе вишуканого кавалера, але його набундючений вигляд викликає тільки загальний сміх. Лоренцо поспішає ввести в дім жениха, і це дає змогу знову з'явитися Базілю. Базіль розповідає, що має намір викрасти Кітрі з-під носа у жениха, переодягнувшись у маскарадний костюм чарівника Фрестона.

Та цей настрій знову порушує Лоренцо.

Побачивши Базіля, він хоче його побити. В цей момент з'являється дивна постать мандрівного рицаря дон Кіхота з своїм зброєносцем. Рицар заступається за Базіля.

Кітрі, знаючи план Базіля, дає згоду на шлюб з Гамашем. Лоренцо радіє.

З'являється Базіль, переодягнутий в костюм Фрестона. Скориставшись слушним моментом, він з своїми друзями викрадає Кітрі.

Дон Кіхот бачить ненависного Фрестона і його гніву немає меж. Він хоче наздогнати чарівника, але потрапляє в порожню бочку, а його зброєносець на тент. Базіль і Кітрі зникають.

В таверні, як зазжди, весело. Друзі Базіля привели сюди нотаріуса, щоб оформити шлюб Базіля і Кітрі.

Ось вбігають і вони, та слідом за ними сюди приходить і Лоренцо з Гамашем. Базіль швидко переодягається знову в костюм Фрестона. Переодягається в маскарадний костюм і Кітрі. Невпізнанні вони підпоюють Лоренцо і Гамаша, який залицяється до куховарки Альдонси. Друзям Базіля вдається їх скоро випровадити. Кітрі і Базіль поспішають тимчасом розписатися в шлюбному контракті.

Раптом з'являються дон Кіхот і Санчо. Дон Кіхот, побачивши знову Фрестона, кидається на ворога, але застигає від подиву. В руках у нього тільки костюм Фрестона, а перед ним Базіль. Лоренцо догадується про хитрощі, і його слуги ловлять Кітрі. Кітрі відбивається від них і їй на допомогу приходить благородний рицар дон Кіхот. Та Лоренцо вирішує за допомогою слуг порахуватися з дон Кіхотом і наказує слугам побити його. Дон Кіхот падає під їх ударами.

Ліс. Санчо несе на спині побитого дон Кіхота, кладе його під деревом і лягає спати.

Побитий, знесилений дон Кіхот марить. Він бачить, як ліс перетворюється на таємничу печеру. Дон Кіхот викликає на бій страховище, яке має бути в цій печері.

Таємнича печера перетворюється на казковий палац. В чарівній раковині з'являється Дульсинея, і дон Кіхот, завмираючи від щастя, танцює з нею.

Знову ліс. Дон Кіхот прокидається, будить Санчо і вирушає з ним далі.

Сад біля палацу герцога. Сюди приходять дон Кіхот і Санчо. Герцог, заради жартів, призначає Санчо губернатором.

Лоренцо, Гамаш, Кітрі, Базіль і куховарка Альдонса вимагають суду у герцога. Кітрі викриває Гамаша у зраді з Альдонсою. Санчо, який виступає в ролі судді, виносить вирок, за яким Гамаш має одружитися з куховаркою, а Базіль з Кітрі.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дон Кіхот—**О. Горохов.** Санчо-Панса—**О. Галкін, С. Люлін, А. Саркісьянс.** Дульсинея—**Н. Виноградова, І. Герман, Л. Любімова.** Лоренцо—**І. Дергаус, А. Саркісьянс.** Кітрі — **Н. Виноградова, І. Герман.** Базіль—**Я. Додін, В. Литвиненко.** засл. арт. ГрузРСР, **П. Плавнік.** Гамаш — **О. Галкін, А. Саркісьянс.** Альдонса—**Є. Пориваєва, В. Савченко.** Мерседес — **М. Горпиненко, А. Пірадова, В. Семінаренко, Г. Хоменко.** Еспадо—**Я. Додін, Н. Ізотов, І. Трахтенберг.** Жуаніта—**В. Бакланова, В. Баранова, Л. Камишнікова, Л. Любімова.** Цікалія—**Е. Алексеєва, Г. Гузовська, Д. Рожинська, Г. Хоменко.**

У виставі беруть участь також солісти балету: **І. Ланцман, Г. Маслова, Т. Водовозов, А. Кісенко, С. Люлін, Г. Моторний** та весь склад балету.

---

22 травня

Д. Верді

РІГОЛЕТТО

Опера на 3 дії, 4 картини. Лібретто Піаве за драмою Віктора Гюго «Король забавляється». Переклад Старицької-Черняхівської.

Диригент — засл. артист УРСР **І. Штейнман.**

Постава **Г. Давидова.**
Хормейстер **Б. Шамович.**
Художник **Б. Коваленко.**
Танці в поставі **О. Галкіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герцог Мантуанський—**Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Ріголетто, придворний блазень герцога—**ПЕТРЕ АМІРАНАШВІЛІ,** лауреат Сталінської премії, народн. арт. ГрузРСР. Джільда, дочка Ріголетто — **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Спарафучиле — **М. Державін, Ф. Курочкін.** Маддалена, його сестра—**О. Дружевецька,**

Є. Лейтес, С. Носенко. Джіованна — **А. Мейер, Н. Савенко.** Граф Монтероне— **Д. Діссар, Б. Малков.** Наближені герцога: Марулло —**Г. Коваль, Н. Неймарк.** Борса— **А. Нікітін, В. Хворост, Н. Шехтман.** Граф Чепрано—**І. Вільчур, С. Максименко, Б. Малков.** Графіня Чепрано — **Н. Соловйова, Є. Тітомір.** Паж—**Н. Лисова, Л. Попова.** Офіцер — **С. Максименко, Б. Малков.**

Дія відбувається в Мантуї в XVI сторіччі.

Виставу веде **С. Романівська.**

П. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент **П. Баленко.**

Постава засл. арт. Груз. РСР **В. Литвиненка.**

Художне оформлення **Д. Овчаренка.**

Асистенти поставника: **О. Галкін** і **П. Плавник.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід намірюється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

. Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — **Н. Виноградова, І. Герман.** Одділлія, дочка лихого генія — **Н. Виноградова, І. Герман.** Принц Зігфрід—**Я. Додін, К. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Горохов, А. Кисенко.** Блазень—**Г. Водовозов. О. Галкін, С. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда—**М. Горпиненко, Г. Маслова, Є. Пориваєва.** Наставник принца —**І. Дергаус, Т. Агеєв.**

Па-де-труа виконують: **В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: М. Горпиненко, І. Ланцман, А. Пірадова, Д. Рожинська, В. Семінаренко; солісти балету: **Г. Водовозов, І Дергаус, М. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, А. Саркісянс, І. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

24 травня

П. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент **П. Баленко.**

Режисер **П. Давидов**

Художник — народн. художник УРСР **О. Хвостов.**

Хормейстер **Б. Шамович.**

Танці в поставі **В. Нікітіна.**

Головний концертмейстер—**Н. Миронович;** концертмейстери: **В. Горницька, К. Смулянська, В. Фіалковська, Л. Хорошухіна, О. Обухова.**

У поміщиці Лариної—дві дочки: весела й пустотлива Ольга та замріяна, мовчазна Татьяна. В Ольгу закоханий молодий сусід Лариних—поет Ленський. Він приїздить до Лариних разом із своїм другом Онєгіним. Побачивши Онєгіна, Татьяна впізнала в ньому героя своїх мрій.

Минає недовгий час, і Татьяна пише Онєгіну листа, в якому признається, що покохала його навіки.

Онєгіна не здивував лист Татьяни: такі листи він одержував не раз. Приїхавши на побачення з Татьяною, він читає їй проповідь про те, що він не створений для щастя. Мовчки, низько схиливши голову, вислухує його Татьяна.

Бал у Ларіних. Онєгін, розсердившись на Ленського за те, що той привіз його на цей нудний бал, вирішує помститися другові й починає впадати коло Ольги. Дівчина, жартуючи, викликає в серці Ленського ревнощі, і той починає сварку з Онєгіним. Сварка закінчується викликом на дуель.

Наступного дня ранком недавні друзі зустрічаються коло млина. Онєгін відчуває, що зайшов у своєму жарті надто далеко. Ленський так само згадує свою дружбу з Онєгіним, але ніхто з них перший не простягає руки. Починається дуель. Лунає постріл, і Ленський падає мертвий.

Минуло кілька років. Онєгін, повернувшися з далекої мандрівки, потрапляє на бал до свого старого приятеля князя Греміна. Тут він зустрічає Татьяну. Виявляється, що Татьяна стала княгинею Греміною. Вона теж упізнає Онєгіна.

Онєгін приходить до Татьяни. Упавши перед нею на коліна, він благає її покинути князя й піти з ним. Татьяна не приховує, що любить Онєгіна, але з гідністю відповідає йому, що належить іншому і зрадити йому не може. З словами «прощай навіки!» Татьяна залишає Онєгіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна—**М. Виставкіна, О. Мейер, Н. Савенко.** Татьяна — **Л. Колодуб, Ю. Лозінська, К. Морозова.** Ольга — **О. Дружевецька, Є. Носенко.** Няня—**Є. Лейтес, О. Мейер.** Тріке — **В. Хворост, И. Шехтман.** Онєгін — **ПЕТРЕ АМІРАНАШВІЛІ,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. ГрузРСР. Ленський—**Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Гремін—**В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин.** Ротний — **Г. Коваль, Н. Неймарк.** Зарецький—**І. Вільчур, М. Державін, С. Максименко, Б. Малков.**

Виставу веде **А. Базилевич.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

21, 26, 30 травня

О. Островський.

Переклад **Ір. Стешенко.**

ВОВКИ І ВІВЦІ

Комедія на 4 дії.

Постава режисера **О. Глаголіна.**

Художник **І. Назаров.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Меропа Давидівна Мурзавецька— **Г. Бабіївна.** Аполлон Вікторович Мурзавецький— **М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **С. Верхацький.** Глафіра Олексіївна—**Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **М. Коробчанська.** Евлампія Миколаївна Купавіна — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **Ю. Фоміна.** Анфуса Тихонівна—**С. Лор, Д. Миргород.** Михайло Борисович Линяєв — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Василь Іванович Беркутов — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Вукол Наумович Чугунов—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **В. Мізіненко.** Клавдій Горецький—**Г. Тітов, Г. Поклонський** (студент театрального інституту). Павлин Савелліч—**М. Кірін.** Влас—**В. Бондаренко.** Стропілін—**Я. Браславський** (учень студії). Староста—**А. Шутенко.** Маляр— **М. Микитенко, В. Лавров** (учень студії). Столяр—**М. Яценко** (учень студії). 1-й селянин — **Ф. Хрипко** (учень студії). 2-й селянин—**Ф. Онофренко.** Лакей—**В. Лобко.** Приживалки:—**Б. Таборисьна** (учениця студії), **Л. Літвінова.**

Концертмейстер—**Е. Пліщенко.**

Виставу веде **Р. Хмара.**

22, 23, 25, 27, 29 травня

Бр. Тур.

СОФІЯ КОВАЛЕВСЬКА

П'єса на 3 дії, 6 картин.

Переклад **Ів. Снегірьова.**

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста УРСР **Л. Дубовика.**

Художне оформлення лауреата Сталінської премії **В. Гречанка.**

Музичне оформлення з творів композиторів: **Балакірева, Бородіна, Мусоргського, Римського-Корсакова** в перекладенні для двох роялів композитора **М. Канєвського.**

Партії роялів виконують концертмейстери: **Є. Пліщенко** та **М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Софія Ковалевська — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР. Ковалевський—**Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Левкоєв, академік — **О. Романенко, М. Волошин.** Юрій Ардатов—**С. Кошачевський, В. Коробков.** Ганна, сестра Ковалевської — **Н. Герасімова.** Професор Шведліц — **М. Покотило,** заслужен. арт. УРСР; **А. Макаренко.** Фрау Шведліц, сестра професора Шведліца—**Я. Косаківна, О. Тимофієнко.** Кравчиха — **В. Власовська, А. Калішевська.** Пігалкін, банщик—**М. Кононенко,** засл. арт. УРСР; **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Його високопревосходительство—**В. Мізіненко, О. Подорожній.** Його секретар—**О. Свистунов.** Судовий пристав— **Г. Сичук, А. Шутенко.** Прасковія Лукінішна—**Т. Миргород, Б. Таборисьна,** (уч. студії). Дівчина з Омську — **М. Коржова** (уч. студії). Академіки—**М. Савченко, В. Бондаренко.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

Нар. артистка УРСР Є. Петрова в ролі Глафіри („Вовки і вівці“ О. Островського).

Фото **М.** Савченка.

23 (ранок) травня

Лауреат Сталінської премії Л. Малюгін.
Переклад — Д. Бобир.

СТАРІ ДРУЗІ

П'еса на 3 дії.

Постава засл. арт. УРСР **Р. Черкашина.**
Режисер-асистент **М. Ошеровський.**
Художник — лауреат Сталінської премії **В Греченко.**
Музичне оформлення **М. Каневського.**
Текст пісні — Н. Забіла.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лізавета Іванівна Федотова, **вчителька— С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **І. Бабіївна.** Тоня, її дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Г. Гончарова.** Володимир Дорохін — **І. Костюченко.** Олександр Зайцев — **В. Мізіненко, М. Ошеровський.** Семен Горін — **Г. Сичук, О. Свистунов, В. Бережний.** Тамара Соловйова — **М. Коржова.** Олексій Суботін — **М. Микитенко, А. Сизранцев** (учень студії). Яків Дар'ялов—**Г. Снігірьов.** Дуся Рязанова— **Ю. Фоміна,** Сіма — **Р. Кіріна, Л. Ерохіна** (уч. студії). Лясковський — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **М. Савченко.**

Артист О. Немзер в ролі Лейзера Волфа („Тев'є молочник“ за Ш. Алейхемом).

Фото М. Савченка.

28 травня

Шолом-Алейхем.
Інсценізація **І. Добрушина** та **Н. Ойслендера.** Переклад **Є. Рейцина**

ТЕВ'Є МОЛОЧНИК

П'єса на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії, нар. арт. УРСР **Л. Дубовика.**

Художник — засл. діяч мистецтв РРФСР **О. Тишлер.**

Композитор — нар. арт. РРФСР **Л. Пульвер.**

Консультант постави нар. арт. СРСР, **С. Міхоелс.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тев'є — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, народн. артист СРСР. Голда, його дружина—**А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Цейтл — **Т. Миргород, Ю. Фоміна.** Голл — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Хава — **Н. Герасімова.** Бейлка — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **Н. Косаківна.** Перчик — **І. Гавришко.** Лейзер Волф — **О. Немзер.** Сват Фроім — **М. Савченко.** Педоцур — **С. Верхацький.** Лакей Педоцура—**А. Шутенко.** Жандарм — **М. Кірін.**
Виставу веде **Д. Бабенко.**

30 (ранок) травня

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо
Переклад **В. Владка**

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'єса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Норда.**
Художник **Л. Альшиц.**
Режисер-асистент **М. Ошеровський**
Музичне оформлення **М. Каневського**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка-покоївка — **Ю. Фоміна, А. Калішевська.** Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Елсуорт Ленгдон, сенатор — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; **О. Романенко.** Дженевра Ленгдон, його молодша дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **В. Власовська.** Аліса Ленгдон — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Гоуард Меррік, письменник,— **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Рой Максуелл, юрист — **С. Верхацький, І. Костюченко.** Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни—**С. Кошачевський, В. Коробков.** Серкін, шеріф — **О. Немзер.** Чак Уоррен—**Ф. Хрипко.** Боб Айзі—**В. Бондаренко.**
Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара**

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ та БАЛЕТУ ім. М. ЛИСЕНКА

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ

Є. НАПРАВНІК

ДУБРОВСЬКИЙ

Опера на 4 дії. Лібретто (за Пушкіним) М. Чайковського.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

21, 22 мая

Эмиль Фабр.

Перевод и обработка **М. Уль.**

ПРОВИНЦИАЛЬНАЯ ИСТОРИЯ

(«Хищница» в новом переводе)

Пьеса в 4-х действиях по роману О. Бальзака «Жизнь холостяка»

Постановка нар. артиста УССР **В. Аристова.**

Оформление засл. деятеля искусств УССР **В. Меллера.** Возобновлено художником **Ю. Рыжиковым.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Жан Жак Руже, богатый старый холостяк — **В. Аристов,** нар. арт. УССР; **В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Флора Бразье — **К. Суковская, Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Бывшие офицеры наполеоновской гвардии: Филипп Бридо, полковник— **В. Матов,** засл. арт. УССР; Макс Жиле, майор — **В. Венцковский;** Ренар, капитан— **А. Волин, Э. Коломийский;** Миньоне, майор—**А. Ерошенко, И. Мальвин;** Потель, капитан—**В. Кропотов, В. Шаповалов.** Карпантье, генерал в отставке—**П. Осокин, О. Привалов.** Агата Бридо, сестра Руже— **З. Зиновьева, О. Зубова.** Жозеф Бридо, художник—**Б. Тоценко, В. Цветков.** Борниш, старый крестьянин — **Т. Прево, П. Пружанский.** Ведия, служанка Руже—**К. Гайжевская, Л. Линецкая.** Кусский, денщик Филиппа Бридо—**Ф. Кривонос, Г. Столкин.** Орсанто, денщик Макса Жиле—**Б. Викторин, М. Таранов.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Голембо, З. Макаровский.**

23, 24, 26, 28 мая

Вл. Масс и Мих. Червинский

О ДРУЗЬЯХ-ТОВАРИЩАХ

Комедия в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Резникова.**

Режиссер-асистент **Т. Прево.**

Художник **Н. Соболь.**

Музыка **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Казаков, Григорий Иванович, директор МТС, бывший старшина — **В. Аристов,** нар. артист УССР; **А. Волин.** Одинцов, Игорь Николаевич, доцент крупного научно-исследовательского института — **Я. Азимов, В. Шаповалов.** Софья Львовна, его жена—**Е. Оноприенко, З. Кудряшева.** Маргарита Алексеевна, его родственница—**З. Зиновьева, О. Зубова.** Ксения, домработница Одинцовых—**А. Кочкарева, М. Лельская.** Зернов, Максим Федорович, бывший капитан, слесарь на заводе—**В. Цветков.** Анна Павловна, его мать—**Е. Леонидова, К. Туберозова.** Яшин, Владимир Сергеевич. студент—**Б. Тоценко.** Бакалова Надежда Петровна, студентка—**А. Москаленко.** Люся, ее подруга по институту—**Н. Логвинова, Р. Слободская.** Брагин, Всеволод Ильич, художник-каррикатурист—**Ф. Кривонос, В. Лизогуб.** Плескин, Василий Лукич, директор ресторана—**И. Мальвин.** Сидорчук, Спиридон Фомич, шеф-повар ресторана— **Д. Васильчиков,** засл. арт. УРСР; **Т. Пре-**

Засл. артистка УССР Н. Тамарова (Флора Бразье) и заслужен. артист УССР В. Матов (Филипп Бридо) в пьесе Э. Фабра „Провинциальная история“.

Фото П. Ринкевич.

во. Весенина, Вера Михайловна, зав. цветочным магазином—**К. Гайжевская, Р. Семашко.** Горбатенко Галина, жена Плескина—**К. Борискина, М. Шматченко.** Локотин, служащий в министерстве—**Э. Коломийский.** Шуров, Семен Семенович, ответственный работник — **В. Крепотов.** Бухгалтер, сослуживец Шурова—**П. Пружанский, Г. Сергеев.** Работник министерства—**В. Астахова, Н. Белецкая.** Дежурный на заводе—**В. Карпенко.** Клавдия Михайловна—**В. Астахова, Н. Белецкая.** Рабочий на заводе—**С. Лерман.** Продавщица в цветочном магазине—**Н. Степанова.** Покупатель—**А. Агейчик.** Юноша—**Я. Эдельман.** 1-й официант — **Г. Столкин.** 2-й официант—**И. Здановский.** 3-й официант — **В. Криштоп.** 1-я официантка—**Н. Логвинова, Р. Слободская.** 2-я официантка—**Г. Клебанова.** Старик, румын—**Б. Табаровский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Голембо, З. Макаровский.**

---

25 мая

О. Гольдес.

ДРУГИЕ ЛЮДИ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера **А. Глаголина.**

Режиссер-лаборант **Т. Прево.**

Художник **Н. Барова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Борис Георгиевич Лебедев, профессор медицины, директор научно-исследовательского института—**А. Волин, П. Осокин.** Екатерина Львовна, его жена—**З. Зиновьева, Л. Линецкая.** Валерий Борисович Лебедев, их сын, инженер—**Г. Ратальский.** Татьяна Александровна Лебедева, родственница Бориса Георгиевича, студентка мед. института—**А. Воронович,** нар. арт. УССР. Анатолий Михайлович Разумовский, профессор медицины—**В. Северов,** засл. арт. УССР. Эллен Евгеньевна Рябинина, аспирантка—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Дом. работница—**Г. Клебанова.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Голембо, З. Макаровский.**

27 мая

А. Островский.

ДОХОДНОЕ МЕСТО

Комедия в 5 действиях

Постановка режиссера **И. Любича.**
Режиссер-ассистент **В. Цветков.**
Художник **Б. Чернышев.**
Музыкальное оформление **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Аристарх Владимирович Вышневский, важный чиновник—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР; **П. Осокин.** Анна Павловна, его жена—**К. Гайжевская, К. Суковская.** Василий Николаевич Жадов, племянник Вышневского—**В. Северов,** засл. арт. УССР. Мыкин, учитель—**Г. Сергеев, М. Таранов.** Аким Акимыч Юсов, старый чиновник—**Я. Азимов, Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Онисим Панфилыч Белогубов, чиновник,—**А. Волин, В. Шаповалов.** Фелисата Герасимовна Кукушкина, вдова коллежского асессора—**Л. Линецкая, К. Туберозова.** Ее дочери: Полина—**К. Борискина, А. Кригер;** Юлинька—**А. Москаленко, Р. Семашко.** Досужев—**А. Ерошенко, И. Любич.** 1-й чиновник—**Г. Сергеев, М. Таранов.** 2-й чиновник—**Б. Табаровский.** Стеша, служанка Кукушкиной—**Н. Степанова, М. Шматченко.** Антон, дворецкий Вышневского—**В. Викторин, Г. Столкин.** Мальчик, слуга Вышневского—**Я. Эдельман.** Половые в трактире: Григорий—**П. Карпенко,** Василий—**Ф. Кривонос.** Купец—**С. Лерман.** Чиновник—**А. Рубанов.** Марья—**С. Давыдова, А. Кочкарева.** Половой—**В. Криштоп.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Голембо, З. Макаровский.**

Действие происходит в Москве, в середине прошлого века.

Между 2-м и 3-м действием проходит около года.

Артистка К. Суковская (Флора Бразье) и артист В. Венцковский (Макс Жиле) в пьесе Э. Фабра „Провинциальная история".

Фото П. Ринкевич.

29 мая

А. Н. Островский.

НА ВСЯКОГО МУДРЕЦА ДОВОЛЬНО ПРОСТОТЫ

Комедия в 4-х действ., 6 карт.

Постановка народн. артиста Союза ССР **А. Крамова.**

Режиссер **И. Любич.**

Художник **М. Беспалов.**

Артист А. Волин в роли Белогубова („Доходное место“ А. Островского).

Фото Ш. Майденберга.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Егор Дмитриевич Глумов—**В. Венцковский.** Глафира Климовна Глумова, его мать—**С. Давыдова.** Нил Федосеевич Мамаев, богатый родственник Глумова — **Я. Азимов.** Клеопатра Львовна Мамаева, его жена—**К. Суковская.** Крутицкий, генерал в отставке—**А. Крамов,** нар. арт. СССР. Софья Игнатьевна Турусина, богатая вдова—**Л. Линецкая, З. Зиновьева.** Машенька, ее племянница—**Р. Семашко.** Егор Васильевич Курчаев, гусар— **В. Лизогуб, Б. Тоценко.** Голутвин, человек не имеющий занятий—**И. Здановский.** Иван Иванович Городулин—**И. Любич.** Манефа, женщина занимающаяся гаданьем и предсказываньем—**А. Кочкарева.** 1-я приживалка Турусиной—**Н. Степанова.** 2-я приживалка Турусиной—**К. Туберозова.** Человек Мамаева—**Т. Прево.** Человек Крутицкого—**Т. Прево.** Григорий, человек Турусиной—**К. Котляров.**

Действие происходит в Москве в 70-х годах прошлого столетия.

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Голембо, З. Макаровский.**

Артист Ф. Кривонос в роли Егоркина [„Губернатор провинции“ бр. Тур и Л. Шейнина].

Фото Ш. Майденберга.

30 мая

Константин Симонов

РУССКИЙ ВОПРОС

Пьеса в 3-х действиях, 7 картинах.

Постановка режиссера **А. Глаголина.**

Художник **Н. Барова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Макферсан — **И. Любич, П. Осокин.** Гульд—**Г. Ратальский.** Смит—**В. Северов,** засл. арт. УССР. Джесси—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Мэг—**К. Гайжевская, Н. Скоркина.** Морфи—**А. Волин, В. Венцковский.** Харди—**И. Здановский, В. Лизогуб.** Престон—**А. Котляров.** Кесслер—**И. Мальвин.** О'Кинли—**В. Шаповалов.** Мисс Бридж—**З. Кудряшева.** 1-й упаковщик—**Т. Прево.** 2-й упаковщик—**В. Криштон.** Шофер—**Г. Столкин.**

Действие происходит в Нью-Йорке в 1946 г.

Режиссеры, ведущие спектакль—А. Голембо, З. Макаровский.

З'ЇЗД ТЕАТРАЛЬНИХ МИТЦІВ

6—7 травня 1948 року в Києві відбувся I з'їзд Українського Театрального Товариства.

На з'їзд прибули кращі працівники театрів Української РСР. В роботі з'їзду взяли участь народний артист Грузинської РСР Г. Венадзе, представник Комітету в справах мистецтв при Раді Міністрів СРСР тов. Радзієвський, знатний горлівський шахтарь І. Петухов. На з'їзд надійшли привітальні телеграми від Всеросійського Театрального Товариства, від Театральних Товариств Білорусії, Грузії, Естонії та від багатьох митців Радянського Союзу.

З'їзд заслухав та обговорив доповідь народного артиста Союзу РСР І. Паторжинського про роботу Українського Театрального Товариства та співдоповіді філій харківської, одеської та львівської.

«Як відомо,—сказав т. Паторжинський,— ЦК КП(б)У та Рада Міністрів Української РСР при організації Театрального Товариства виходили з того, що шляхи зростання українського радянського театру вимагають нових і ширших форм розвитку громадських організацій, що об'єднають майстрів театру. З метою найбільш успішного розв'язання цих завдань творчі працівники радянського театру Української РСР об'єднуються в Українське Театральне Товариство. Зараз, — зазначив тов. Паторжинський,—організаційний період в основному закінчився. Разом зі створенням філій—в Харкові, Одесі, Львові, Дніпропетровську та Сталіно—є уповноважені товариства в кожному театральному місті України. Членством охоплено 1060 творчих працівників театрів.

Доповідач І. Паторжинський та співдоповідачі: А. Соколовський (Харків), Л. Мацієвська (Одеса) і Дударев (Львів)—зазначили, що, сприяючи здійсненню історичних ухвал партії з ідеологичних питань, Українське Театральне Товариство та його філії і уповноважені розгорнули масово-політичну та науково-творчу роботу шляхом організації лекцій, доповідей, диспутів та відкритих рецензій на вистави.

Протягом 1947—1948 р.р. було проведено: 118 доповідей на театральні теми, 128 відкритих рецензій на вистави, 26 творчих зустрічей, 27 ювілейних вечорів, 2 семінари (з них один для керівників художньої самодіяльности разом з Центральним будин-

ком народної творчості), 3 творчих конференції та 3 наукових сесії.

В обговоренні доповіді та співдоповідей взяли участь 21 учасників з'їзду. Серед них—голова Комітету в справах мистецтв М. Пащин, заступник голови Театрального Товариства Грузінської РСР Г. Венадзе, представник Комітету в справах Мистецтв при Раді Міністрів СРСР тов. Радзієвський.

Всі вони підкреслювали, що генеральним завданням Товариства є подальша боротьба за високу ідейну й художню якість кожної вистави. В авангарді цієї боротьби повинні бути найвидатніші митці українського радянського театру. Основою в роботі мусить бути широко розгорнута, не зважаючи ні на які почесні звання й творчі заслуги, критика та самокритика.

Вказівки тов. Жданова про те, що «раз немає творчих дискусій, немає критики і самокритики,— значить, нема і руху вперед. Творча дискусія і об'єктивна, незалежна критика—це стало вже аксіомою—з'являється найважливішою умовою творчого розвитку»,—ці вказівки повинні бути ключем до розв'язання всіх творчих питань театрального мистецтва, ствердження соціалістичного реалізму, цілковитого виконання історичних ухвал партії з ідеологічних питань.

З'їзд прийняв розгорнуту резолюцію, спрямовану на подальший розвиток українського радянського театрального мистецтва.

Видатний Горлівський шахтарь І. Петухов, вітаючи з'їзд від імені робітників Горлівки, закликав членів УТТ організувати систематичне планове мистецьке обслуговування шахтарів Донбасу.

З відповіддю на заклик І. Петухова виступив лауреат Сталінської премії, народний артист СРСР А. Бучма, який від імені делегатів з'їзду заявив, що народні артисти СРСР та УРСР беруть на себе зобов'язання протягом 2—3 місяців відвідати міста Донбасу й виступити перед шахтарями з своїми творчими звітами.

З'їзд звернувся до всіх робітників мистецтва України з закликом широко обслужувати трудящих нашої республіки, допомагати їм в боротьбі за виконання п'ятирічки за чотири роки.

Наприкінці з'їзду делегати з великим піднесенням прийняли привітальні листи товаришеві Сталіну, секретареві ЦК КП(б)У М. С. Хрущову і голові Ради Міністрів УРСР Д. С. Коротченко.

З'їзд таємним голосуванням обрав правління УТТ в складі: І. Паторжинський, І. Мар'яненко, А. Бучма, К. Хохлов, М. Крушельницький, М. Літвиненко-Вольгемут, О. Крамов, П. Долина, С. Ткаченко, Б. Перлов, В. Довбищенко, О. Ватуля. П. Нятко, Гнат Юра, Н. Ужвій, В. Василько, М. Пащин, І. Чабаненко, Л. Мацієвська, І. Дударев, Г. Маринич, М. Стефанович, І. Хлебніков, О. Кусенко, В. Новінська.

Відповідальний редактор Юр. ШОВКОПЛЯС
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 08029. Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам. 501. Тираж 1500.

Ціна 2 карб.